

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-996/AL/MN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem Leeuwarden van 18 september 2023

in de zaak **22-996/AL/MN**

naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 17 maart 2022 heeft klagster bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 20 december 2022 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk Z 1847539 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 26 juni 2023. Daarbij waren klagster en verweerster aanwezig, beiden bijgestaan door hun gemachtigde. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4. Van de zijde van verweerster is nog een email van 2 januari 2023 binnengekomen met enkele aanvullende stukken.

2 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.1 Klagster heeft verweerster benaderd om haar bij te staan in een procedure tussen haar en haar ex partner. Tussen klagster en haar ex partner spelen verschillende zaken, waaronder aansprakelijkstelling, seksueel misbruik van de dochter, (psychische) mishandeling en smaad en laster.

2.2 Op 1 juli 2018 heeft verweerster aan klagster bevestigd dat zij haar zal bijstaan als advocaat en is een toevoeging aangevraagd.

2.3 In de periode oktober/november 2019 begint de samenwerking en communicatie tussen klagster en verweerster stroef te lopen. Dit wordt opgelost en het vertrouwen wordt hersteld. Op 5 december 2019 laat verweerster aan klagster per email weten dat zij een verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor zal indienen en om een zitting zal vragen. Begin 2020 begint de communicatie weer te haperen en stroef te lopen. Klagster geeft in een e-mail bericht van 12 februari 2020 aan verweerster aan te overwegen een klacht tegen verweerster in te dienen bij de deken. Dat gebeurt niet. In september 2020 wordt het verzoek tot een voorlopig getuigenverhoor ingediend, waarna verweerster aan klagster bericht dat de zitting op 7 april 2021 zal plaatsvinden. In de aanloop naar het getuigenverhoor corresponderen klagster en verweerster over de insteek en te stellen vragen, maar er ontstaat discussie over het verstrekken van een kopie van het dossier. Op 25 maart 2021 dient klagster een

klacht in bij het kantoor van verweerster, waarna verweerster aan klaagster vraagt of de samenwerking al dan niet beëindigd moet worden. Dat gebeurt niet en op 7 april 2021 vindt het eerste voorlopig getuigenverhoor plaats en op 17 juni 2021 een tweede. In de periode daarna informeert klaagster bij verweerster naar het vervolg. Daarop laat verweerster weten begin oktober 2021 te zullen starten met de bodemprocedure. In januari 2022 bericht verweerster aan klaagster dat zij de opdracht om medische redenen moet neerleggen en verwijst haar door. Op 2 maart 2022 dient klaagster wederom een klacht in bij het kantoor van verweerster en op 9 en 10 maart 2022 verzoekt klaagster aan verweerster haar het dossier toe te sturen. Per e-mail van 11 augustus 2022 laat een medewerker van verweerster aan klaagster weten dat het dossier wordt opgestuurd.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

- a) slecht bereikbaar te zijn;
- b) toezeggingen met betrekking tot de voortgang van de zaak niet na te komen;
- c) op onzorgvuldige wijze de verstrekte opdracht neer te leggen;
- d) niet te reageren op de door klaagster bij haar ingediende klacht;
- e) het dossier niet aan haar te verstrekken.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd en – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

4.2 Volgens verweerster past haar in dezen geen (tuchtrechtelijk) verwijt. Mogelijk dat er twee maanden geen contact is geweest, maar dat heeft te maken met de coronatijd en lange wachttijden bij de rechtbank. Middels het voorlopig getuigenverhoor heeft verweerster onderzocht in hoeverre de ex-partner van klaagster aansprakelijk zou kunnen worden gesteld voor het door hem gepleegde onrechtmatig handelen, waaronder seksueel misbruik van de dochter. Het probleem was echter dat de dochter niet in de procedure betrokken wilde worden. Verweerster heeft aan klaagster daarom ook meerdere keren uitgelegd dat zij niet optreedt voor de dochter. Klaagster stond er echter op dat het seksueel misbruikt aangepakt zou worden. Het voorlopig getuigenverhoor bood geen nieuwe inzichten. De samenwerking met klaagster is diverse malen opgezegd en daarna weer opgepakt. Recentelijk heeft verweerster echter om medische redenen moeten besluiten te stoppen. Terugkijkend echter komt verweerster tot de conclusie dat er ook geen vertrouwen meer was. Verweerster heeft klaagster echter wel verwezen naar twee gespecialiseerde kantoren voor eventuele voortgang van de zaak. Verweerster heeft overigens tijdens de samenwerking wel vaker geroepen dat zij verweerster een slechte advocaat vond en dat ze een klacht tegen verweerster zou indienen. Dat ging er echter voornamelijk om dat verweerster aan klaagster duidelijk maakte niet voor de dochter te kunnen procederen. Klaagster beschikt over het gehele dossier, omdat verweerster klaagster altijd een kopie stuurde van de stukken die zij ontving. Niettemin heeft zij toch aan klaagster het dossier gezonden, zowel digitaal als per post.

5 BEOORDELING

5.1 De klacht richt zich tegen de eigen advocaat en valt uiteen in een aantal klachtonderdelen. Die zal de raad hierna afzonderlijk beoordelen.

5.2 Het eerste klachtonderdeel betreft de communicatie tussen klaagster en verweerster. Uit de overgelegde stukken blijkt dat de communicatie tussen klaagster en verweerster niet altijd soepel verliep. Niettemin werd er wel gecommuniceerd. Op zichzelf is het begrijpelijk dat iemand tijdens zijn vakantie minder goed of niet

bereikbaar is en ook ziekte kan de communicatie verstoren. Wellicht dat verweerster ten aanzien van klaagster wat duidelijker in haar communicatie geweest zou kunnen zijn, maar hetgeen is overgelegd en ter zitting is toegelicht maken niet dat verweerster op dit punt naar het oordeel van de raad tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Zoals hiervoor al vermeld; er werd wel gecommuniceerd. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

5.3 Ten aanzien van de toezeggingen met betrekking tot de voortgang van de zaak is een aantal gebeurtenissen naar het oordeel van de raad opmerkelijk. Vooral die waar het betreft het voorlopig getuigenverhoor. Het is de raad, ook met de toelichting van verweerster ter zitting, niet geheel duidelijk geworden waarom verweerster om een voorlopig getuigenverhoor heeft verzocht. Weliswaar heeft verweerster aan klaagster voldoende duidelijk gemaakt dat zij niet voor de dochter kon optreden, maar gelet daarop is onduidelijk waarom een voorlopig getuigenverhoor is gehouden waar het seksueel misbruik van de dochter kennelijk (ook) aan de orde was. Hoewel het volgens verweerster niet de bedoeling was een bodemzaak betreffende het seksueel misbruik te starten, bericht verweerster in een Whats-app bericht van 24 september 2021 aan klaagster in oktober te gaan beginnen met de bodemprocedure. Ter zitting heeft verweerster toegelicht dat dit bericht wellicht wat cryptisch was, maar dat dit zag op de psychische mishandeling van klaagster en niet op het seksueel misbruik van de dochter. Door verweerster is ter zitting verder nog verklaard dat er een periode was dat er weinig contact was en de zaak inzake smaad/laster was afgesloten, maar dat klaagster toch een procedure wilde voeren. Het maximale wat verweerster volgens haar kon doen was een voorlopig getuigenverhoor, omdat klaagster bleef aandringen en verweerster sympathie voor klaagster had. De raad kan zich echter de verwarring bij klaagster op dit punt voorstellen. Op dit punt heeft verweerster niet gehandeld zoals van een redelijk handelend advocaat mag worden verwacht. Verweerster is er hierbij aan voorbij gegaan dat zij als advocaat de regie voert in de te voeren procedure en de processtrategie bepaalt. Dit klachtonderdeel is naar het oordeel van de raad dan ook gegrond.

5.4 De raad is niet van oordeel dat verweerster op onzorgvuldige wijze de verstrekte opdracht heeft neergelegd. Zij heeft dit gedaan om medische redenen en dit ook aan klaagster medegedeeld. Verder heeft zij klaagster verwezen naar twee gespecialiseerde kantoren. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

5.5 Uit de stukken en uit de verklaringen van klaagster en verweerster is de raad gebleken dat zij een *'knipperlicht samenwerking'* hadden. Op momenten liep de samenwerking stroef, werden er verwijten gemaakt en dreigde klaagster een klacht in te dienen. Op andere momenten heeft verweerster kennelijk de samenwerking weer beëindigd of gaf zij aan klaagster aan dat het wellicht beter was dat zij een andere advocaat zou zoeken. Ook heeft klaagster tot tweemaal een klacht bij het kantoor van verweerster ingediend. Ondanks dit alles ging de samenwerking toch steeds weer verder. Tegen die achtergrond is het niet onbegrijpelijk dat verweerster niet direct op de klachten van klaagster reageerde en dit is naar het oordeel van de raad dan ook niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

5.6 Klaagster heeft op 9 en 10 maart 2022 aan verweerster verzocht haar het dossier toe te zenden. Eerst op 11 augustus 2022 is daar daadwerkelijk gevolg aan gegeven. Zulks echter eerst na tussenkomst van de Orde van Advocaten; in een e-mail van verweerster aan de Orde van 2 november 2022 geeft verweerster aan dat klaagster al het dossier moet hebben, maar dat zij het niettemin toch digitaal en per post zal zenden. Dat is naar het oordeel van de raad echter veel te laat. Het is de raad niet duidelijk geworden waarom verweerster niet al veel eerder - kort na het verzoek

daartoe - het dossier aan klagster heeft gezonden. Dat klagster het dossier al in kopie zou moeten hebben, zoals verweerster stelt, staat daar niet aan in de weg. Ook overigens zijn er geen belemmeringen aangevoerd. Deze onwelwillende houding rekent de raad verweerster aan en dit is tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dat is geen houding die een redelijk handelend advocaat betaamt.

6 MAATREGEL

De raad is van oordeel dat in dit geval, mede gelet op de aard van de gegronde klachtonderdelen, de maatregel van waarschuwing passend is.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht (deels) gegrond verklaart, moet verweerster op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klagster betaalde griffierecht van € 50,- aan haar vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerster daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 25,- aan forfaitaire reiskosten van klagster,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerster moet het bedrag van € 25,- aan forfaitaire reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klagster. Klagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.4 Verweerster moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 0790 00, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer 22-996/AL/MN.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klachtonderdelen b) en e) gegrond;
- verklaart de overige klachtonderdelen ongegrond;
- legt aan verweerster de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerster tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagster;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de reiskosten van € 25,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald.

Aldus beslist door mr. P.F.A. Bierbooms, voorzitter, mrs. E.H.M. Harbers, E.M.G. Pouls, A.C.H. Jansen en N.C. Milani, leden, bijgestaan door mr. H.P.J. Meijerink als griffier en uitgesproken in het openbaar op 18 september 2023.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 18 september 2023